

Esther & its Prophetic Purpose, in light of Zecharya

For Torah in Motion class #18/ by Menachem Leibtag -

I. Review from previous classes

Megillat Esther - who's the author, who's the audience!

Why isn't God's name mentioned

Time period of Megilat Esther, based on Biblical & historical sources

The GAP between Ezra chapters 6 & 8

Year 1 of Koresh [see Ezra 1:1-7] - the return of the Exile ("shivat tzion")

Year 2 Daryavesh [Ezra 4:4-5] - construction begins on 24 Kislev

Year 4 - Daryavesh [Zecharya 7 & 8] - Question re: keeping the 'fast days'

Year 6 Daryavesh [Ezra 6:14-15] - construction completed 3 Adar

→ **GAP = Achashverosh; according to classic history**

Year 7 Artachshasta [Ezra 6:14 thru 7:7], Ezra makes Aliya from Persia

Years 20-34 Nechemya visits Jerusalem, rebuilds city wall (see 1:1, 2:1, 13:6)

Matching with the classic List of Persian Kings

538 Cyrus = כּוּרֶשׁ

530 Cambyses =?

522 Darius I = דָּרְיוֹשׁ [492 Battle of Marathon]

486 Xerxes = אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ [= king of Megillat Esther?] [479 Battle of Salamis]

465 Artaxerxes = אֲרְתַחְשֶׁסְתָּא [Ezra (7:7) / Nechemya (1:1)]

II. Assumptions we might make before we study of Megilat Esther

Possible reasons for its composition (not mutually exclusive):

Information - to know or be aware of what happened

Halacha - why future generations should celebrate Purim

Philosophy - to see the Hand of God behind Jewish History

Also - who is the intended audience -

[And what does the author assume the reader knows]

A. Is audience aware of the history in books of Ezra/Nechemya

Is he familiar with Chumash and books of early Prophets

Is he aware of the Later Prophets, like Yirmiyahu

Who forecasted redemption from Exile

B. Is reader aware of Persian history

Is the reader living in Exile, or in the Land of Israel

C. Is reader aware of the time period of Megilat Esther,

And where the Jewish people are 'supposed' to be

D. Do we expect the reader to be aware of Chagi & Zecharya

i.e. the most recent prophets for that generation

Finally, does the author (and audience) have a sense of humor

And is 'humor' or 'satire' a legitimate tool to deliver a message

Discuss principle of 'objective analysis' / 'subjective interpretation'

III. The two letters in Esther chapter 9

Why are they necessary?

A. The first letter: 9:20-23

כ וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכָי, אֶת-הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה; וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-
הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמְּלָךְ
אֲחַשְׁוֵרוּשׁ--הַקְּרוּבִים, וְהָרְחוֹקִים.

20 And Mordecai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahasuerus, both nigh and far,

כא לְקַיֵּם, עֲלֵיהֶם--לְהִיּוֹת עֲשִׂים
אֶת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר,
וְאֶת יוֹם-חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ: בְּכָל-
שָׁנָה, וְשָׁנָה.

21 to enjoin them that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly,

כב כַּיְמֵי, אֲשֶׁר-נָחוּ בָהֶם
הַיְהוּדִים מֵאִיְבֵיהֶם, וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר
נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֲבֵל
לְיוֹם טוֹב; לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, יְמֵי
מִשְׂתֵּה וּשְׂמֵחָה, וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ, וּמִתְּנוֹת לְאֲבִינָיִם.

22 the days wherein the Jews had rest from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to gladness, and from mourning into a good day; that they should make them days of feasting and gladness, and of sending portions one to another, and gifts to the poor.

Note the eternal nature of this celebration:

כג וְקִבְּלוּ, הַיְהוּדִים, אֶת אֲשֶׁר-
הֵחֵלוּ, לַעֲשׂוֹת; וְאֶת אֲשֶׁר-כָּתַב
מֶרְדֳּכָי, אֵלֵיהֶם.

23 And the Jews took upon them to do as they had begun, and as Mordecai had written unto them;

כד כִּי הָמֹן בֶּן-הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי,
צֵרַר כָּל-הַיְהוּדִים--חָשַׁב עַל-
הַיְהוּדִים, לְאַבְדֵם; וְהַפֵּל פּוּר הוּא
הַגּוּרָל, לְהַמֵּם וּלְאַבְדֵם.

24 because Haman the son of Hammedatha, the Agagite, the enemy of all the Jews, had devised against the Jews to destroy them, and had cast pur, that is, the lot, to discomfit them, and to destroy them;

כה וּבָבֵאָהּ, לְפָנַי הַמֶּלֶךְ, אָמַר
עִם-הַסֵּפֶר, יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה
אֲשֶׁר-חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים עַל-
רָאשׁוֹ; וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו, עַל-
הָעֵץ.

25 but when she came before the king, he commanded by letters that his wicked device, which he had devised against the Jews, should return upon his own head; and that he and his sons should be hanged on the gallows.

כו עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה
פּוּרִים, עַל-שֵׁם הַפּוּר--עַל-כֵּן,
עַל-כֵּל-דְּבָרֵי הָאֲגָרָת הַזֹּאת;
וּמָה-רָאוּ עַל-כֵּךָ, וּמָה הִגִּיעַ
אֲלֵיהֶם.

26 Wherefore they called these days Purim, after the name of pur. Therefore because of all the words of this letter, and of that which they had seen concerning this matter, and that which had come unto them,

כז קִיְמוּ וּקְבַל (וּקְבֻלוּ) הַיְהוּדִים
עֲלֵיהֶם וְעַל-זָרְעָם וְעַל כָּל-הַנְּלוּיִם
עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבוּר--לְהִיּוֹת עֲשִׂים
אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כְּכַתְּבָם
וּכְזִמְנָם: בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה.

27 the Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to the writing thereof, and according to the appointed time thereof, every year;

כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים
וְנִעְשִׂים בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר, מִשְׁפָּחָה
וּמִשְׁפָּחָה, מְדִינָה וּמְדִינָה, וְעִיר
וְעִיר; וַיָּמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, לֹא
יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים, וְזָכָרָם,
לֹא-יִסּוּף מִזָּרְעָם. {ס}

28 and that these days should be remembered and kept throughout every generation, every family, every province, and every city; and that these days of Purim should not fail from among the Jews, nor the memorial of them perish from their seed. {S}

Why an eternal celebration?

Why sending presents?

Why a party?

B. The second letter: 9:29-32

Why was it necessary? [If already accepted/ see 9:27]

What did the letter say?

כט וְהִתְּכַתֵּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת-
אֲבִיחַיִל, וּמֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי--אֶת-כָּל-
תִּקְוָהּ: לְקַיֵּם, אֶת אֲגַרַת הַפָּרִים
הַזֹּאת--הַשְּׁנִית.

29 Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote down all the acts of power, to confirm this second letter of Purim.

ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֶל-
שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה--מְלָכוֹת,
אֲחֻשׁוּרוֹשׁ: דְּבַרֵי שְׁלוֹם, וְאֱמֶת.

30 And he sent letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth,

לא לְקַיֵּם אֶת-יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה
בְּזִמְנֵיהֶם, כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם
מֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה,
וְכַאֲשֶׁר קִיַּמוּ עַל-נַפְשָׁם, וְעַל-
זְרַעָם: דְּבַרֵי הַצּוּמוֹת, וְזַעֲקָתָם.

31 to confirm these days of Purim in their appointed times, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had ordained for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry.

What are the דְּבַרֵי שְׁלוֹם וְאֱמֶת?

The introduction, or the content?

Also, what is the connection to the 'fast days'?

Ibn Ezra - points out the connection to Zecharya

וטעם דברי הצומות – על הנזכרים בספר זכריה (זכריה ח':י"ט):
שהן בתמוז ואב ותשרי וטבת.
והטעם כי קיימו היהודים על נפשם לשמח בימי הפורים
- כאשר קיימו על נפשם ועל זרעם להתענות בימי אבלם-

Ibn Ezra seems to be explaining the Esther is referring to the Babylonian custom to fast on the 'Four Fast Days' to

remember destruction of the First Temple, as mentioned in Zecharya, - Might this provide a precedent for instituting a new custom?

Could Esther's second letter be alluding to this entire prophecy of Zecharya,
It was the most recent prophecy to the Exile.
Could this explain "mshloach manot"?

IV. Review of both Historical & Prophetic Background -

Ezra Chapter 1

א ובשנת אחת, לכורש מלך פרס, לכלות
דבר-ה', מפי ירמיה : העיר ה', את-רוח
כרש מלך-פרס, ויעבר-קול בכל-מלכותו,
וגם-במכתב לאמר. ב כה אמר, כרש מלך
פרס--כל ממלכות הארץ, נתן לי ה' אלהי
השמים; והוא-פקד עלי לבנות-לו בית,
בירושלם אשר ביהודה. ג מי-בכם מכל-
עמו, יהי אלהיו עמו, ויעל, לירושלם אשר
ביהודה; ויבן, את-בית ה' אלהי ישראל--
הוא האלהים, אשר בירושלם. ד וכל-
הנשא, מכל-המקומות אשר הוא גר-שם--
ינשא והו אנשי מקמו, בקסף ובזהב וברכוש
ובבהמה; עם-הנדבה--לבית האלהים,
אשר בירושלם.

... ז והמלך כורש, הוציא את-פלי בית-
ה', אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם,
ויתנם בבית אלהיו. ח ויוציאם, כורש מלך
פרס, על-יד, מתרדת הגזבר; ויספרם,
לששבצר, הנשיא, ליהודה.

1 Now in the first year of Cyrus king of Persia, that the word of the LORD by the mouth of Jeremiah might be accomplished, the LORD stirred up the spirit of Cyrus king of Persia, that he made a proclamation throughout all his kingdom, and put it also in writing, saying: 2 'Thus saith Cyrus king of Persia: All the kingdoms of the earth hath the LORD, the God of heaven, given me; and He hath charged me to build Him a house in Jerusalem, which is in Judah. 3 Whosoever there is among you of all His people--his God be with him--let him go up to Jerusalem, which is in Judah, and build the house of the LORD, the God of Israel, He is the God who is in Jerusalem. 4 And whosoever is left, in any place where he sojourneth, let the men of his place help him with silver, and with gold, and with goods, and with beasts, beside the freewill-offering for the house of God which is in Jerusalem.'

7 Also Cyrus the king brought forth the vessels of the house of the LORD, which Nebuchadnezzar had brought forth out of Jerusalem, and had put them in the house of his gods; 8 even those did Cyrus king of Persia bring forth by the hand of Mithredath the treasurer, and numbered them unto Sheshbazzar, the prince of Judah.

Yirmiyahu Chapter 29

י כִּי-כֹה, אָמַר ה', כִּי לְפִי מְלֵאֵת לְבָבְךָ שְׁבָעִים
שָׁנָה, אֶפְקֹד אֶתְכֶם; וְהִקְמַתִי עָלֵיכֶם, אֶת-דְּבָרֵי
הַטּוֹב, לְהָשִׁיב אֶתְכֶם, אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה... וּקְרֵאתֶם
אֵתִי וְהִלַּכְתֶּם, וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלַי; וְשָׁמַעְתִּי,
אֵלֵיכֶם. יג וְיִבְקֹשׁוּ אֵתִי, וּמְצְאוּנִי: כִּי תִדְרְשׁוּנִי,
בְּכָל-לְבַבְכֶם. יד וְנִמְצְאתִי לָכֶם נְאֻם-ה' וְשַׁבְתִּי אֶת-
שְׁבוּתְכֶם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם וּמִכָּל-
הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם שָׁם, נְאֻם-ה';
וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-הִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם.

10 For thus says Hashem: After 70 years are over for Babylon, I will remember you, and perform My good word toward you, in causing you to return to this place...And ye shall call upon Me, and go, and pray unto Me, and I will hearken unto you.

13 And ye shall seek Me, and find Me, when ye shall search for Me with all your heart. 14 And I will be found of you, says Hashem and I will turn your captivity, and gather you from all the nations, and from all the places whither I have driven you, saith the LORD; and I will bring you back unto the place whence I caused you to be carried away captive.

Haggai Chapter 1

א בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם, לְדְרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ, בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי, בְּיוֹם
אֶחָד לַחֹדֶשׁ--הָיָה דְבַר-ה' בְּיַד-חַגִּי הַנְּבִיא, אֶל-
זֵרֻבָבֶל בֶּן-שָׁאֲלֻתַיִאל פַּחַת יְהוּדָה, וְאֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-
יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, לֵאמֹר.

1 In the second year of Darius the king, in the sixth month, in the first day of the month, came the word of the LORD by Haggai the prophet unto Zerubbabel the son of Shealtiel, governor of Judah, and to Joshua the son of Jehozadak, the high priest, saying:

פֶּרֶק ב' ט גְּדוֹל יְהִיָּה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה
הָאֲחֵרוֹן, מִן-הָרֵאשׁוֹן--אָמַר, ה' צְבָאוֹת

II .9 The glory of this latter house shall be greater than that of the former, saith the LORD of hosts; and in this place will I give peace, saith the LORD of hosts.'

Zechariah Chapters 1 & 2 [also during second year of King Darius]

א. טז לָכֵן כֹּה-אָמַר ה', שְׁבַתִּי
לְיִרוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים--בֵּיתִי יִבָּנֶה
בָּהּ, נְאֻם ה' צְבָאוֹת
וְקוֹ יִנְטֶה, עַל-יִרוּשָׁלַם.

I. 16 Therefore thus saith the LORD: I return to Jerusalem with compassions: My house shall be built in it, saith the LORD of hosts, and a line shall be stretched forth over Jerusalem.

The hope for "shchina" to return to Second Temple

זכריה פרק ב' / יד רְנִי וְשִׁמְחִי, בֵּית-צִיּוֹן--כִּי הִנְנִי-בָּא וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ..

V. Sefer Zecharya, chapter 8 - Year 4 of King Darius

In response to the question - if there is a need to continue fasting

The most recent (and final) prophecy heard by Am Yisrael!

A. A question is sent from Bavel regarding the fast days

זכריה פרק ז

וַיְהִי בַשָּׁנָה אַרְבַּע, לְדָרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ;
הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה,
בְּאַרְבַּעָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשַׁעִי--בְּכַסְלֵו.

1 And it came to pass in the fourth year of king Darius, that the word of the LORD came unto Zechariah in the fourth day of the ninth month, even in Chislev;

ב וַיִּשְׁלַח, בֵּית-אֵל, שְׂרָאָצֶר, וְרֵגֶם
מֶלֶךְ וְאֲנָשָׁיו--לְחַלּוֹת, אֶת-פְּנֵי
יְהוָה.

2 When Bethel-sarezzer, and Regem-melech and his men, had sent to entreat the favour of the LORD,

ג לֵאמֹר, אֶל-הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבֵית-
יְהוָה צְבָאוֹת, וְאֶל-הַנְּבִיאִים,
לֵאמֹר: **הֲאֵבְכָה, בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִּׁי--**
הַנִּזָּר, כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כַּמָּה
שָׁנִים. {פ}

3 and to speak unto the priests of the house of the LORD of hosts, and to the prophets, saying: 'Should I weep in the fifth month, separating myself, as I have done these so many years?' {P}

ד וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת, אֵלַי
לֵאמֹר.

4 Then came the word of the LORD of hosts unto me, saying:

ה אֲמַר אֶל-כָּל-עַם הָאָרֶץ, וְאֶל-
הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר: כִּי-צַמְתֶּם וְסָפוּד
בַּחֲמִישִׁי וּבַשְּׁבִיעִי, וְזֶה שִׁבְעִים
שָׁנָה--הָצוּם צַמְתֶּנִּי, אֲנִי.

5 'Speak unto all the people of the land, and to the priests, saying: When ye fasted and mourned in the fifth and in the seventh month, even these seventy years, did ye at all fast unto Me, even to Me?

ו וְכִי תֹאכְלוּ, וְכִי תִשְׁתּוּ--הֲלוֹא
אֲתֶם הָאֹכְלִים, וְאֲתֶם הַשֹּׁתִים.

6 And when ye eat, and when ye drink, are ye not they that eat, and they that drink?

ז הֲלוֹא אֶת-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר קָרָא
יְהוָה בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים,
בְּהִיּוֹת יְרוּשָׁלַם יְשֻׁבֶת וְשִׁלּוּהָ,
וְעָרֶיהָ סְבִיבֹתֶיהָ; וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה,
יֵשֵׁב. {פ}

7 Should ye not hearken to the words which the LORD hath proclaimed by the former prophets, when Jerusalem was inhabited and in prosperity, and the cities thereof round about her, and the South and the Lowland were inhabited?' {P}

ט כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת,
לֵאמֹר: מִשְׁפָּט אֱמֶת, שְׁפִטוּ, וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים, עֲשׂוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו.

י וְאַל־מָנָה וַיִּתּוֹם גֵּר וְעֲנִי, אַל-
תַּעֲשִׂקוּ; וְרַעַת אִישׁ אָחִיו, אַל-
תַּחֲשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם.

9 'Thus hath the LORD of hosts spoken, saying: Execute true judgment, and show mercy and compassion every man to his brother;

10 and oppress not the widow, nor the fatherless, the stranger, nor the poor; and let none of you devise evil against his brother in your heart.

C. God's answer: Redemption - a 'two way street'

זכריה פרק ח

ג כֹּה, אָמַר יְהוָה, שְׁבִתִּי אֶל-צִיּוֹן,
וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם; וְנִקְרְאָה
יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת, וְהָר־יְהוָה
צְבָאוֹת הָר הַקֹּדֶשׁ. {ס}

ד כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, עַד יֵשְׁבוּ
זְקֵנִים וְזָקֵנוֹת, בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם;
וְאִישׁ מְשַׁעֲנֵתוֹ בְּיָדוֹ, מֵרֵב יָמָיו.

ה וְרַחֲבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ, יְלָדִים
וְיִלְדוֹת, מְשַׁחֲקִים, בְּרַחֲבֹתֶיהָ. {ס}

ו כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, הֲנִנִּי
מוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי מֵאֶרֶץ מִזְרָח,
וּמֵאֶרֶץ, מְבֹאָה הַשָּׁמֶשׁ.

ז וְהֵבֵאתִי אֹתָם, וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלַם; וְהָיוּ-לִי לְעָם, וְאֲנִי אֶהְיֶה
לָהֶם לֵאלֹהִים--בְּאֱמֶת,
וּבְצִדְקָה.

ח כִּי כֹה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת,
כִּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהַרְעֵ לְכֶם בְּהִקְצִיף
אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת;
וְלֹא, נִחַמְתִּי.

3 Thus saith the LORD: I return unto Zion, and will dwell in the midst of Jerusalem; and Jerusalem shall be called the city of truth; and the mountain of the LORD of hosts the holy mountain. {S}

4 Thus saith the LORD of hosts: There shall yet old men and old women sit in the broad places of Jerusalem, every man with his staff in his hand for very age.

5 And the broad places of the city shall be full of boys and girls playing in the broad places thereof. {S}

7 Thus saith the LORD of hosts: Behold, I will save My people from the east country, and from the west country;

8 And I will bring them, and they shall dwell in the midst of Jerusalem; and they shall be My people, and I will be their God, in truth and in righteousness. {S}

14 For thus saith the LORD of host: As I purposed to do evil unto you, when your fathers provoked Me, saith the LORD of hosts, and I repented not;

טו כִּן שִׁבְתִּי זְמַמְתִּי בַיָּמִים הָאֵלֶּה,
לְהִיטִיב אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-בַּיִת
יְהוּדָה: אֶל-תִּירְאוּ.

15 so again do I purpose in these days to do good unto Jerusalem and to the house of Judah; fear ye not.

טז אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּ: דַּבְּרוּ אֱמֶת, אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ--
אֱמֶת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם, שִׁפְטוּ
בְּשַׁעְרֵיכֶם.

16 These are the things that ye shall do: Speak ye every man the truth with his neighbour; execute the judgment of truth and peace in your gates;

יז וְאִישׁ אֶת-רַעַת רֵעֵהוּ, אֶל-
תַּחֲשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם, וּשְׁבַעַת שֶׁקֶר, אֶל-
תֵּאָהָבוּ: כִּי אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
שָׁנֵאתִי, נֹאֵם-יְהוָה. {ס}

17 and let none of you devise evil in your hearts against his neighbour; and love no false oath; for all these are things that I hate, saith the LORD.'

יח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת, אֵלַי
לֵאמֹר.

18 And the word of the LORD of hosts came unto me, saying:

יט כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, צוֹם
הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה
לְבַיִת-יְהוּדָה לְשִׂשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה,
וּלְמַעֲדִים, טוֹבִים; וְהָאֱמֶת
וְהַשְׁלוֹם, אֶהְבֹּו. {פ}

19 'Thus saith the LORD of hosts: The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and the fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall be to the house of Judah joy and gladness, and cheerful seasons; therefore love ye truth and peace. {P}

D. Review of key phrases that will appear in Esther:

טז אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ:

דַּבְּרוּ אֱמֶת, אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ--אֱמֶת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם,

שִׁפְטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם.

יז וְאִישׁ אֶת-רַעַת רֵעֵהוּ, אֶל-תַּחֲשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם, וּשְׁבַעַת שֶׁקֶר,

אֶל-תֵּאָהָבוּ: כִּי אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי, נֹאֵם-יְהוָה.

The 'Four Fast Days' will become 'holidays'

יט כה-אמר ה' צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית-יהודה לששון ולשמחה, ולמעדים, טובים; והאמת והשלום, אהבו.

How often do we find this phrase **דברי שלום ואמת** with fast days, only Megilla and Zecharya!

Zecharya chapter 8	Esther chapter 9
<p>טז אלה הדברים, אשר תעשו: דברו אמת, איש את-רעהו--אמת ומשפט שלום, שפטו בשעריכם.</p> <p>יז ואיש את-רעת רעהו, אל-תחשבו בלבבכם, ושבעת שקר, אל-תאהבו: כי את-כל-אלה אשר שנאתי, נאם-ה'.</p> <p>יח ויהי דבר-ה' צבאות, אלי לאמר. יט כה-אמר ה' צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית-יהודה לששון ולשמחה, ולמעדים, טובים; והאמת והשלום, אהבו.</p>	<p>..והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים....</p> <p>(כט) ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אנרת הפרים הזאת השנית. (ל) וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת. (לא) לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם.</p>

If our assumption is correct,

There may be additional connections between this prophecy and Megillat Esther! Let's read the final words of this prophecy,

The great hopes for Bayit Sheni !

E. Even 'other nations' will come to Jerusalem in search of God

כ כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת: עַד
אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים, וְיֹשְׁבֵי עָרִים
רְבוֹת. **20** Thus saith the LORD of hosts: It shall yet come to pass, that there shall come peoples, and the inhabitants of many cities;

כא וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אַחַת אֶל-אַחַת
לֵאמֹר, נֵלְכָה הַלּוֹךְ לַחֲלוֹת אֶת-פְּנֵי
יְהוָה, וּלְבַקֵּשׁ, אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת;
אֲלֵכָה, גַּם-אֲנִי. **21** and the inhabitants of one city shall go to another, saying: Let us go speedily to entreat the favour of the LORD, and to seek the LORD of hosts; I will go also.

כב וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם
עֲצוּמִים, לְבַקֵּשׁ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת
בִּירוּשָׁלַם, וּלְחַלּוֹת, אֶת-פְּנֵי יְהוָה. **22** Yea, many peoples and mighty nations shall come to seek the LORD of hosts in Jerusalem, and to entreat the favour of the LORD. {S}

כג כֹּה-אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, בְּיָמַי
הֵהָמָה, אֲשֶׁר יַחְזִיקוּ עֲשָׂרָה אָנָשִׁים
מִכָּל לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם; וְהִחְזִיקוּ בְּכַנְף
אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר, נֵלְכָה
עִמָּכֶם--כִּי שָׁמַעְנוּ, אֱלֹהִים
עִמָּכֶם. {ס} **23** Thus saith the LORD of hosts: In those days it shall come to pass, that ten men shall take hold, out of all the languages of the nations, shall even take hold of the skirt of him that is a Jew, saying: We will go with you, for we have heard that God is with you.

VI. - Re-examining Megilat Esther - in light of Chagi/ Zecharya

A. A strange 'Jewish (?) name', and genealogy back 4 generations

אסתר פרק ב **ה** אִישׁ יְהוּדִי, הָיָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה; וּשְׁמוֹ

מְרֹדַכַּי, בֶּן יָאִיר בֶּן-שֹׁמְעַי בֶּן-קִישׁ--אִישׁ יְמִינִי.

ו אֲשֶׁר הִגְלָה, מִירוּשָׁלַיִם, עִם-הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה,

עִם יְכַנְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה--אֲשֶׁר הִגְלָה, נְבוּכַדְנֶצַּר

B. .. Who is 'the King' ['The King' (?)]

אסתר פרק ג ח וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ-- יִשְׁנוּ עִם-אֶחָד
מִפְּזֵר וּמִפְּרֹד בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוֹתָּךְ; וְדַתִּיהֶם
שָׁנוֹת מִכָּל-עַם, וְאֶת-דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים, וְלִמְלָךְ אֵין-
שׁוֹה, לְהַנִּיחָם.

C. The strange details in chapter 1 -

International ramifications of a Queen not obeying

אסתר פרק א

ב בַּיָּמִים, הָהֵם--כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ, עַל כֶּסֶּא מְלָכוֹתוֹ, אֲשֶׁר, בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה. ג בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ, לְמָלְכוֹ, עָשָׂה מְשֻׁתָּה, לְכָל-שָׂרָיו
וְעַבְדָּיו ...? וְהַשְׁקוֹת בְּכֵלֵי זָהָב, וְכֵלִים מִכֶּלִים שׁוֹנִים

טז וַיֹּאמֶר מוֹמְכֹן לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים, לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ, עֹתָה וְשִׁתִּי
הַמְּלָכָה: **כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים, וְעַל-כָּל-הָעַמִּים, אֲשֶׁר, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אַחֲשֵׁרוּשׁ. יז כִּי-יֵצֵא דְבַר-הַמְּלָכָה עַל-כָּל-הַנָּשִׁים, לְהַבְּזוֹת בְּעֲלֵיהֶן
בְּעִינֵיהֶן... וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ, כְּדַבַּר מְמוּכָן. כב וַיִּשְׁלַח סִפְרִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת
הַמֶּלֶךְ--אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ, וְאֶל-עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ: לְהִיּוֹת כָּל-אִישׁ
שָׂרָר בְּבֵיתוֹ,
וּמְדַבֵּר כְּלָשׁוֹן עַמו.**

Review of Parallels between Zecharya and Megillat Esther

ZECHARYA	MEGILLAT ESTHER
1:1-3	1:11-12
1:8-12,16	2:7 [re:Hadas /see Mes. Megilla 13a]
	6:8-10
2:5-8	9:19
7:4-9	9:22
8:16-19	9:22, 9:29-31!